

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

РЈЕШЕЊЕ

**по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта Crumb group d.o.o Бијељина
против привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д. Бања Лука**

**Сарајево,
новембар 2011. године**

Број: 05-26-2-028-92-П/10
Сарајево, 17.11.2011. године

На основу члана 42. став (2) Закона о конкуренцији («Службени гласник БиХ», бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и члана 206. Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07 и 93/09), а у вези са чланом 4. став (1) тачке д), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта *Stumb group d.o.o* Бијељина, Кнез Иво од Семберије 4, Бијељина, заступаног путем адвоката Авлијаш С. Огњена, Трг Краља Петра I, Бијељина против привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д. Бања Лука, Краља Петра Карађорђевића бр. 61-а, Бања Лука, заступаног путем адвоката Димитријевић Стевана, Гундулићева 4, Бања Лука, Конкуренцијски савјет, на 21. (двадесетпрвој) сједници одржаној дана 17.11. 2011. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

- I. Одбија се захтјев привредног субјекта *Stumb group d.o.o*. Брчко дистрикт у дијелу који се односи на постојање забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачка д) Закона о конкуренцији од стране привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д. Бања Лука, а који се односи на закључење Уговора о колокацији са привредним субјектом Анекс д.о.о. Бања Лука, као неоснован.
- II. Свака страна сноси своје трошкове поступка.
- III. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у «Службеном гласнику БиХ», службеним гласницима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијски савјет је дана 30.11.2010. године под бројем 05-26-028-П/10 запримио Захтјев за покретање поступка (у даљем тексту: Захтјев) у смислу члана 28. Закона о конкуренцији (у даљем тексту: Закон) поднесен од стране привредног субјекта *Stumb group d.o.o*. Бијељина, Кнез Иво од Семберије 4, Бијељина (у даљем тексту: Подносилац захтјева или *Stumb group*) заступаног путем адвоката Огњена С. Авлијаша, Трг Краља Петра I, Бијељина, против привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д. Бања Лука, Краља Петра I Карађорђевића бр. 93, Бања Лука (у даљем тексту: Телекомуникације РС) којег заступа адвокат Стеван Димитријевић, Гундулићева 4, Бања Лука ради сумње о постојању забрањеног споразума у смислу члана 4. став (1) тачка д) и злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 10. став (2) тачке а), б), ц) и д) Закона о конкуренцији.

Странке у поступку

Подносилац захтјева је правно лице регистровано дана 16.2.2006. године на Основном суду Бијељина под бројем 080-0-Рег-06-000 041. Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта *Stumb group d.o.o* је пружање телекомуникацијских услуга и исти је алтернативни оператер услуга јавне фиксне телефоније. Регулаторна агенција за комуникације (у даљем тексту: РАК) је дана 19.7.2006. године Подносиоцу захтјева издала дозволу за пружање

фиксних јавних телефонских услуга бр. DUFT-TS/05/06 која важи 10 година, дозволу за кориштење телефонских бројева за потребе Calling cards (картица за ино-звање) и кориштење блока 10.000 бројева у телефонској мрежи (фиксних телефона) и 4 микроталасна линка. У току поступка, Подносилац захтјева је промјенио сједиште друштва, те се исто сада налази у Брчко дистрикту на адреси Булевар мира бр. 5, а назив друштва је Crumb group d.o.o. Брчко дистрикт, што је утврђено увидом у Рјешење о регистрацији број 096-0-Reg-10-001290 од 21.1.2011. године.

Привредни субјекат Телекомуникације РС је јавни телеком оператер на подручју Босне и Херцеговине.

Претежна регистрована дјелатност привредног субјекта Телекомуникације РС је пружање телекомуникацијских услуга у фиксним и мобилним мрежама у унутрашњем и међународном саобраћају. РАК је Одлуком број: 03-29-2374-I/07 од 9.10.2007. године (Службени гласник БиХ број 81/07) прогласио привредни субјект Телекомуникације РС, те привредне субјекте Хрватске телекомуникације д.о.о. Мостар и ВН Telecom д.д. Сарајево оператерима са значајном тржишном снагом на тржишту услуга фиксне и мобилне телефоније, што између осталог, значи да РАК може да их обавезе да пружају услуге интерконекције по трошковно оријентисаним цијенама, а под условима предвиђеним Законом о комуникацијама (Службени гласник БиХ, бр. 31/03, 75/06 и 32/10).

Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта («Службени гласник БиХ», број 18/06 и 34/10) и Закона о управном поступку («Службени гласник БиХ», бр. 29/02, 12/04, 88/07 и 93/09).

Такође, Конкуренијски савјет је узео у обзир и одредбе Закона о комуникацијама (Службени гласник БиХ, бр. 31/03, 75/06 и 32/10), Правила о интерконекцији број 16/2002 Регулаторне агенције за комуникације и Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у Републици Српској („Службени гласник Републике Српске“ број 68/05).

Поступак пред Конкуренијским савјетом

Након достављања Захтјева Конкуренијском савјету дана 30.11.2011. године, Подносилац захтјева је исти допунио дана 7.12.2010. године поднеском број: 05-26-2-028-1-II/10.

Након увида у достављену документацију од стране Конкуренијског савјета утврђено је да иста није потпуна и комплетна у смислу члана 28. став (2), те су дана 22.12.2010. године под бројем: 05-26-028-3-II/10 и дана 12.1.2010. године под бројем: 05-26-2-028-6-II/10 упућени захтјеви за допуном документације.

Подносилац захтјева је дана 31.12.2010. године поднеском број: 05-26-2-028-4-II/10 и дана 13.1.2011. године поднеском број: 05-26-2-028-7-II/10 доставио тражене допуне Захтјева као и доказ о уплати административне таксе.

Конкуренијски савјет је, имајући у виду чл. 8 и 11. Закона о управном поступку из предметног списка број 01-05-26-008-II/10 изузео и уложио у предметни спис број 05-26-2-028-II/2010 документацију пописану у Службеној записници број 05-26-2-028-2-II/10 од 20.12.2010 године.

Након комплетирања Захтјева, Конкуренијски савјет је утврдио да су стечени услови за издавање Потврде о пријему комплетног и уредног Захтјева у складу са чланом 28. став (3) Закона те је иста издата дана 2.3.2011. године под бројем: 05-26-2-028-8-II/10.

На основу достављених информација и документације Конкурenciјски савјет је оцијенио да није могуће без провођења поступка утврдити постојање повреде Закона о конкуренцији на које Подносилац захтјева указује, те је донијело Закључак о покретању поступка број: 05-26-2-028-9-И/10 дана 2.3.2011. године (у даљем тексту: Закључак), те је привредном субјекту Телекомуникације РС доставио исти заједно са Захтјевом за покретање поступка и Захтјевом за доставу документације, како би у достављеном року могли дати одговор на Захтјев.

Конкурenciјски савјет је у току поступка затражио од РАК-а да достави информације и стручна појашњења релевантна за предметни поступак (акт број 05-26-2-028-17-И/10 од 7.3.2011. године, акт број 05-26-2-28-28-И/10 од 13.5.2011. године, акт број 05-26-2-028-45-И/10 од 14.6.2011. године и акт број 05-26-2-028-61-И/10 од 16.8.2011. године), те је РАК доставио тражене податке дана 17.6.2011. године под бројем 05-26-2-028-47-И/10, дана 23.6.2011. године под бројем 05-26-2-028-49-И/10 и дана 23.8.2011. године под бројем 05-26-2-028-63-И/10.

У току поступка, Конкурenciјски савјет је заказао и одржао усмену расправу дана 25.5.2011. године током које се Подносилац захтјева, између осталог, изјаснио да одустаје од дијела Захтјева по коме је покренут поступак, а који се односи на сумњу о злоупотреби доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка а) Закона везано за цијену услуге терминације међународних позива, па је Конкурenciјски савјет, имајући у виду изложено, а у складу са чланом 122. став 2. Закона о управном поступку, донио Закључак о обустави поступка у дијелу који се односи на сумњу о злоупотреби доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка а) Закона о конкуренцији. У складу са наведеним, Конкурenciјски савјет није разматрао и узимао у обзир наводе и доказе изнесене у току поступка који се односе на овај дио Захтјева, нити је приликом доношења коначне одлуке одлучивао о овом дијелу Захтјева.

Подносилац захтјева се на усменој расправи изјаснио да свој Захтјев проширује у погледу пружања услуге „телефонска картица“ јер сматра да је привредни субјект Телекомуникације РС пружањем ове услуге злоупотребио доминантан положај у смислу члана 10. став (2) тачка а) Закона, а затим је поднеском број 05-26-2-028-35-И/10 од 2.6.2011. године и поднеском број 05-26-2-028-37-И/10 од 7.6.2011. године обавијестио Конкурenciјски савјет да одустаје од овог дјела захтјева, те да ће заштиту својих права тражити путем надлежног суда. Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет није проширио Закључак, нити је разматрао наводе који се односе на пружање услуге „телефонска картица“.

Имајући у виду сложеност предмета, као и да је за утврђивање чињеничног стања и оцјену доказа било потребно извршити додатне анализе, те да се ради о осјетљивим тржиштима, Конкурenciјски савјет је оцијенио да је рок за доношење коначног рјешења из члана 11. став (2) Закона о конкуренцији потребно продужити за додатна три мјесеца у смислу члана 41. став (1) Закона, те је дана 8.6.2011. године под бројем 05-26-2-028-40-И/10 донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења за додатна 3 (три) мјесеца ради утврђивања постојања забрањеног споразума и злоупотребе доминантног положаја.

Конкурenciјски савјет није донио коначно рјешење у законском року из члана 41. став (1) тачка ц) и став (2) Закона, па су привредни субјекти *Crumb group d.o.o.* и Телекомуникације РС поднијели Конкурenciјском савјету посебне Захтјеве за доношење рјешења у смислу члана 11. став (3) Закона дана 4.10.2011. године под бројем 05-26-2-028-72-И/10, односно, дана 10.10.2011. године под бројем: 05-26-2-028-74-И/10.

Поступајући по наведеним Захтјевима за доношење рјешења, Конкурenciјски савјет је констатовао да је рок за доношење коначног рјешења у смислу члана 41. став (1) тачка ц) Закона протекао, те је у складу са чланом 11. став (3) Закона дана 12.10.2011. године донио рјешење број 05-26-2-028-76-И/10, према којем се *ex lege* сматра да не постоји злоупотреба доминантног положаја у смислу члана 10. Закона. Рјешењем број 05-26-2-028-76-И/10 од 12.10.2011. године није одлучено о Захтјеву Подносиоца захтјева у дијелу који се односи на

постојање забрањеног споразума из члана 4. Закона, као и трошковима поступка, па Конкурентијски савјет у складу са чланом 206. Закона о управном поступку доноси ово допунско рјешење.

Конкурентијски савјет је дана 6.10.2011. године под бројем 05-26-2-028-71-П/10 запримио Захтјев за изузеће члана Конкурентијског савјета Гордане Живковић поднесен од привредног субјекта Crumb group, о којем је дана 17.11.2011. године донио Закључак број 05-26-2-028-90-П/10 којим је захтјев за изузеће одбио као неоснован.

Конкурентијски савјет је дана 21.10.2011. године под бројем: 05-26-2-028-83-П/10 запримио Захтјев за преиспитивањем рјешења у смислу члана 43. став (5) Закона о конкуренцији поднесен од привредног субјекта Crumb group d.o.o. Брчко дистрикт, којим се тражи преиспитивање рјешења Конкурентијског савјета број: 05-26-2-028-76-П/10 од 12.10.2011. године, о којем је дана 17.11.2011. године донио Закључак број 05-26-2-028-91-П/10 којим је захтјев за преиспитивање рјешења одбио као неоснован.

Наводи Подносиоца захтјева

Привредни субјекат Crumb group је поднио Захтјев против привредног субјекта Телекомуникације РС из разлога што сматра да је привредни субјекат Телекомуникације РС закључио забрањени споразум из члана 4. став 1) тачка (д) Закона, те у Захтјеву за покретање поступка и другим поднесцима достављеним у току поступка у погледу постојања забрањеног споразума из члана 4. Закона у битном наводи сљедеће:

- да је са привредним субјектом Телрад д.о.о. Бијељина (у даљем тексту: Телрад), који је мрежни оператер Подносиоца захтјева, испуњавао све техничке услове за успостављање интерконекције са привредним субјектом Телекомуникације РС; да је РАК дана 25.10.2006. године потврдио да мрежни оператер привредни субјекат Телрад, на основу чл. 2. и 3. Правила о интерконекцији, уз овлаштење Подносиоца захтјева може потписати уговор о интерконекцији;
- да је у складу са чланом 11.3 Референтне интерконекцијске понуде (у даљем тексту: РИП) привредни субјекат Телрад комплетирани захтјев за успостављање интерконекције поднио привредном субјекту Телекомуникације РС, дана 7.11.2006. године, и да је привредни субјекат Телекомуникације РС одредио термин преговора за дан 11.12.2006. године, иако је према РИП документу био обавезан у року од 20 радних дана од пријема комплетног захтјева испитати исти, елаборирати техничка рјешења за имплементацију интерконекције и обавијестити предметног алтернативног оператора; Подносилац захтјева је на одржаном састанку обавијештен да привредни субјекат Телекомуникације РС нема утврђене цијене за ову врсту услуга, да припрема уговор и приједлог цјеновника, као и да је у току адаптација просторија намијењених за колокацију опреме нових оператера;
- да има сазнања да је привредни субјекат Телекомуникације РС дана 10.8.2006. године потписао уговор о интерконекцији са привредним субјектом Анекс д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту: Анекс), носиоцем исте дозволе као и Подносилац захтјева, у законском року од 3 мјесеца од дана када је привредни субјекат Анекс добио лиценцу, те је таквим дјеловањем Подносилац захтјева свјесно доведен у инфериоран тржишни положај;
- да је испунио формалне услове за закључење уговора о интерконекцији са привредним субјектом Телекомуникације РС, а да је према Правилу број: 16/2002 рок за постизање договора о условима уговора 90 дана од дана почетка преговора и да је рок истекао дана 7.2.2007. године, те је Подносилац захтјева ради тога о истоме, дана 2.2.2007. године, писмено обавијестио и РАК, на што није добио одговор;

- да је такође, привредни субјекат Телрад дана 18.4.2007. године писмено ургирао код привредог субјекта Телекомуникације РС и да је у одговору, од дана 26.4.2007. године наведено да су се поново обратили РАК-у везано за спорно питање преноса права за потписивање уговора о интерконецији са Подносиоца захтјева на привредни субјекат Телрад;
- да је дана 10.7.2007. године Подносилац захтјева поднио захтјев за успостављање интерконеције привредном субјекту Телекомуникације РС;
- да је Подносилац захтјева дана 27.8.2007. године закључио Уговор о интерконецији са привредним субјектом Телекомуникације РС.

Наводи Телекомуникације РС

У току поступка, привредни субјекат Телекомуникације РС је дана 21.3.2011. године доставио тражену документацију, те истовремено затражио продужење рока за давање Одговора на захтјев. Захтјев је Конкуренцијски савјет, имајући у виду сложеност предмета, оцијенио оправданим и одобрио додатни рок од 20 дана.

Конкуренцијски савјет је дана 13.4.2011. године под бројем: 05-26-028-21-П/10 запримио одговор на Захтјев привредног субјекта Телекомуникације РС, у којем, као и у другим поднесцима достављеним у току поступка, привредни субјекат Телекомуникације РС у погледу постојања забрањеног споразума из члана 4. Закона у битном наводи сљедеће:

- да истиче процесни приговор и предлаже да се Захтјев у дијелу који се односи на постојање забрањеног споразума одбаци из разлога што Подносилац захтјева износи „сумњу о постојању забрањеног споразума из члана 4. став (1) тачка д)“ Закона, али нигдје не наводи о каквом се споразуму ради, ко га је закључио и због чега је забрањен. Како се не наводе конкретни споразуми поводом којих стоји „сумња“, на основу доступних података се може закључити да је захтјев Подносиоца захтјева у овом дијелу очито неоснован. Телекомуникације РС даље истичу да је смисао члана 4. став (1) тачка д) Закона закључивање споразума који за циљ или посљедицу имају координирано понашање два или више учесника на тржишту у циљу дискриминације трећих учесника;

Усмена расправа

Конкуренцијски савјет је, у складу са чланом 39. Закона, заказао и одржао усмену расправу (записник број: 05-26-2-28-30-П/10) дана 25.5.2011. године на којој су се заступници странака изјаснили о чињеницама и околностима на којима се заснива Захтјев. Обје стране су се изјасниле да остају код претходно датих навода, те је истима омогућено да се изјасне о чињеницама и околностима о којима се до сада нису изјасниле, те да постављају питања једни другима ако то желе.

Током расправе Подносилац захтјева се изјаснио да одустаје од дијела Захтјева по коме је покренут поступак, а који се односи на сумњу о злоупотреби доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка а) Закона везано за цијену услуге терминације међународних позива.

На усменој расправи странкама је остављен додатни рок за изјашњавање на доказе на које је извршен увид током расправе. Подносилац захтјева је након одржане усмене расправе доставио поднесак број 05-26-2-028-32-П/10 од 1.6.2011. године у којем је, између осталог, у прилогу документ „појашњење на записник од 25.5.2010. године“. Привредни субјекат Телекомуникације РС је у погледу овог документа истакао приговор (поднесак број 05-26-2-028-48-П/10 од 20.6.2011. године) сматрајући да исти треба да се одбаци, с обзиром да је Подносилац захтјева на самој усменој расправи имао прилику да истакне приговоре и примједбе на записник, те да је

записник са расправе већ потписао. Конкурenciјски савјет је оцијенио овај приговор оправданим, тако да приликом доношења коначне одлуке није узео у обзир оспорени документ.

Привредни субјекат Телекомуникације РС је у свом поднеску број 05-26-2-028-42-II/10 од 13.6.2011. године истакао приговор у погледу вриједности спора коју је означио Подносилац захтјева. Телекомуникације РС сматрају да је вриједност спора неоснована и паушално утврђена, те тражи да се „Налаз и мишљење“ вјештака Радивоја Иконића уклони из списка предмета јер вјештачење може имати процесно-правни карактер само ако га одреди службено лице, што овдје није био случај, јер је исти урађен по захтјеву Подносиоца захтјева. У погледу наведеног приговора Подносилац захтјева је у свом поднеску број 05-26-2-028-50-II/10 од 23.6.2011. године истакао да је налаз и мишљење урађено од стране овлаштеног судског вјештака уписаног у регистру судских вјештака који је објављен у Службеном гласнику Републике Српске, а из разлога јер је Конкурenciјски савјет тражио од Подносиоца захтјева да одреди вриједност спора. Конкурenciјски савјет је својим актом број 05-26-2-028-22-II/10 од 15.4.2001. године, и усмено, током усмене расправе затражио од Подносиоца захтјева да се изјасни о вриједности спора како би се могли израчунати евентуални трошкови поступка, те је Подносилац захтјева током усмене расправе у спис уложио „Налаз и мишљење“ вјештака Радивоја Иконића, међутим, Конкурenciјски савјет није дао налог за оспорено вјештачење. Како је чланом 43. став (б) Закона прописано да одлуке Конкурenciјског савјета нису од утицаја на евентуалну кривичну или грађанску одговорност (о којој одлучују надлежни судови), у конкретном случају вриједност спора је значајна само с аспекта трошкова поступка. Имајући у виду начело ефикасности и економичности поступка, Конкурenciјски савјет је оцијенио да ће у конкретном случају бити исправно да се примјене одредбе Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката Републике Српске које се односе на обрачун трошкова у непроцјењивим предметима, тако да „Налаз и мишљење“ вјештака Радивоја Иконића није узето у обзир приликом доношења одлуке о трошковима поступка.

Подносилац захтјева је у свом поднеску број 05-26-2-028-50-II/10 од 23.6.2011. године истакао приговор у погледу заступања привредног субјекта Телекомуникације РС, тврдећи да је на усменој расправи Телекомуникације РС заступало лице (Растко Петаковић) које истог није могло заступати из разлога што се ради о адвокату из стране земље који нема право нити одобрење за рад Адвокатске коморе РС или БиХ нити надлежног министарства, те да исто представља надриписарство, позивајући се на одредбе члана 46. Закона о општем управном поступку Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број 13/02 и 87/07). У погледу наведеног приговора привредни субјекат Телекомуникације РС је истакао да је у свему правилно заступан у поступку, да је на расправи био присутан опуномоћени адвокат, а такође и опуномоћено физичко лице што није забрањено ниједном одредбом Закона о управном поступку. Растко Петаковић је био присутан усменој расправи управо у својству у којем се представио – као пословно способна особа. Подносилац захтјева овај приговор није ставио у току одржане усмене расправе, а о посљедицама изостанка примједби у току расправе је прописно упозорен, те предлаже Конкурenciјском савјету да у цјелости одбаци примједбе Подносиоца захтјева јер не испуњавају прописане услове из члана 148. Закона о управном поступку. Конкурenciјски савјет је разматрајући наводе странака у поступку оцијенио да није било неправилности у заступању, имајући у виду чл. 50. и 55. Закона о управном поступку, јер је усменој расправи у име Телекомуникација РС, поред Димитријевић Стевана, адвоката из Бања Луке и других пуномоћника Телекомуникација РС, приступио и Растко Петаковић, физичко лице, у својству стручног савјетника, што је и констатовано на записник са усмене расправе. Подносилац захтјева није имао примједби на рад током усмене расправе, иако је прописно упозорен на право стављања истих и посљедице изостанка примједби.

Релевантно тржиште

У складу са чланом 3. Закона и чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности привредних субјекта на одређеном географском подручју.

Релевантно тржиште производа обухвата све производе које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјењивим, под прихватљивим условима, имајући нарочито у виду њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Као релевантно тржиште предметног поступка утврђено је тржиште пружања услуга интерконекције.

Увидом у РИП документ утврђено је да се тачке интерконекције Привредног субјекта Телекомуникације РС налазе на подручју Републике Српске, конкретно, у сљедећим градовима: Бања Лука, Мркоњић Град, Приједор, Добој, Дервента, Теслић, Брчко, Бијељина, Зворник, Источно Сарајево, Фоча и Требиње. У складу с тим, за релевантно тржиште у географском смислу одређено је тржиште Републике Српске.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште предметног поступка је тржиште пружања услуга интерконекције на подручју Републике Српске.

Оијена доказа

У погледу постојања забрањеног споразума из члана 4. став 1) тачка (д) Закона, Конкуренцијски савјет је донио одлуку као у диспозитиву овог рјешења из сљедећих разлога: Подносилац захтјева је у току поступка истицао да је привредни субјекат Телекомуникације РС закључио Уговор о интерконекцији са привредним субјектом Анекс у оквиру којег је закључен и Уговор о колокацији, те да је закључењем наведених уговора заправо закључен забрањени споразум из члана 4. став 1) тачка (д) Закона, јер у том истом временском периоду привредни субјекат Телекомуникације РС није закључио наведене уговоре са Подносиоцем захтјева, иако је то исти тражио.

Привредни субјекат Телекомуникације РС је истакао процесни приговор и предложио да се Захтјев у дијелу који се односи на постојање забрањеног споразума одбаци из разлога што Подносилац захтјева износи „сумњу о постојању забрањеног споразума из члана 4. став (1) тачка д)“ Закона, али нигдје не наводи о каквом се споразуму ради, ко га је закључио и због чега је забрањен. Како се не наводе конкретни споразуми поводом којих стоји „сумња“, на основу доступних података се може закључити да је захтјев Подносиоца у овом дијелу очито неоснован. Телекомуникације РС даље истичу да је смисао члана 4. став (1) тачка д) Закона закључивање споразума који за циљ или посљедицу имају координирано понашање два или више учесника на тржишту у циљу дискриминације трећих учесника, те да Подносилац захтјева никада није доказао постојање забрањеног споразума, иако је на њему терет доказивања.

Имајући у виду наведено као и одредбе члана 4. став 1) тачка (д) Закона, Конкуренцијски савјет је оцијенио да је истакнути приговор основан у дијелу у ком се наводи да је смисао члана 4. став (1) тачка д) Закона закључивање споразума који за циљ или посљедицу имају координирано понашање два или више учесника на тржишту у циљу дискриминације трећих учесника. Наиме, суштина члана 4. Закона тј. забрањених споразума у смислу Закона јесте да су забрањени споразуми који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а то су управо споразуми којима се учесници на тржишту договарају да својим координираним радњама искључе остале учеснике на тржишту. Уговор о интерконекцији и Уговор о колокацији које је привредни

субјекат Телекомуникације РС закључио са привредним субјектом Анекс не садржи кључни елемент из члана 4. Закона – циљ и посљедица истог није спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције, већ се ради о уговорима путем којих привредни субјекат Телекомуникације РС пружа поменуте услуге привредном субјекту Анекс.

Цијенећи наводе странака и изведене доказе, Конкурентијски савјет је оцијенио да у конкретном случају очигледно не постоји забрањени споразум између Телекомуникација РС и привредног субјекта Анекс којим је Подносилац захтјева доведен у неповољнији положај у односу на конкуренцију, односно, не постоји повреда члана 4. став (1) тачка д) Закона ради чега је одлучио као у тачки I. диспозитива.

Трошкови поступка

Одлуку о трошковима, Конкурентијски савјет је донио на основу одредби члана 105. став 1. и 3. Закона о управном поступку.

Подносилац захтјева је у поднеску број 05-26-2-028-63-III од 12.9.2011. године поднио захтјев за накнаду трошкова у укупном износу од 31.153,30 КМ, док је привредни субјекат Телекомуникације РС поднеском број 05-26-2-028-43-III од 13.6.2011. године поднио захтјев за накнаду трошкова у износу од 55.593,72 КМ, поднеском број 05-26-2-028-56-III од 1.8.2011. године допунио захтјев за накнаду трошкова на укупан износ од 61.373,00 КМ, те поднеском број 05-26-2-028-89-III од 9.11.2011. године поновно допунио захтјев за накнаду трошкова на укупан износ од 74.898,72 КМ

Чланом 105. став 1. Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став 3. истог закона је прописано да се трошкови за правно заступање надокнађују само у случајевима када је такво заступање било нужно и оправдано.

Разматрајући поднесене захтјеве за накнаду трошкова, имајући у виду и члан 105. став 2. Закона о управном поступку и исход предметног поступка пред Конкурентијским савјетом, странка која би евентуално могла имати право на накнаду појединих трошкова поступка је привредни субјекат Телекомуникације РС. Међутим, како се у конкретном случају раду о правном лицу које спада у ред великих предузећа, које је једно од најразвијенијих привредних субјеката у Босни и Херцеговини и које располаже људским ресурсима потребним за заступање истог, Конкурентијски савјет је оцијенио да правно заступање истог путем адвоката није било нужно и оправдано у смислу члана 105. став 3. Закона о управном поступку, па је донио одлуку као у диспозитиву.

Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није допуштена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овога Рјешења.

Предсједник

Ибрица Лакишић